

ת"פ 1574/10/17 - מדינת ישראל נגד ג ל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 1574-10-17 מדינת ישראל נ' ל(אסיר)
בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ל (אסיר)

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם - הובא

הכרעת דין

1. בפתח הדיון מודיע בית המשפט כי החליט לזכות מחמת הספק את הנאשם מביצוע עבירת איומים ככל שבאה לידי ביטוי בכתב האישום בדחיפת ההליכון לעבר סבתו הקשישה והשמעת איומים בשריפת בית המתלוננת והמתלוננת אך הרשיע הנאשם בביצוע עבירת איומים כנגד סבתו הקשישה בעת שאיים עליה כי ישרוף אותה ועוד שבוע תהיה לה הלוויה.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירת איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז 1977- (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הוא נכדה של רבקה אלימלח, שהינה קשישה כבת 90 (להלן: "הקשישה", "הסבתא" על פי ההקשר) ומתגורר עימה בביתה בכתובת אוהל יעקב 12 בטבריה (להלן: "הבית").

במועד הרלוונטי לכתב האישום שימשה קסם רבקה גיגי (להלן: "המטפלת", "המתלוננת" על פי ההקשר) כמטפלת מטעם חברת "שי" בקשישה.

ביום ה- 27.9.17 בסמוך לשעה 10.30 הגיעה המטפלת לבית ושמעה את הנאשם צועק ומקלל שהוא בשיחת טלפון. הנאשם פנה לקשישה ואמר לה "לכי עם קסם לסלון, במילא כל החברה שלה שרמוטות". הקשישה

פנתה לשבת במטבח יחד עם המטפלת והנאשם נכנס למטבח, נצמד לפניה של הקשישה ואמר לה: "אני אשרוף אותך. ועוד שבוע תהיה לך הלוויה", תפס את ההליכון של הקשישה ודחף אותו לכיוון. הנאשם פנה אל המטפלת ואמר לה שהכל בגללה ובגלל המטפלת המחליפה ואמר לה שישרוף אותה ואת הבית שלה.

3. במסגרת הדיונים שהתקיימו בתיק זה בבית המשפט הוריתי ביום 17.10.17 על מינוי הסנגוריה הציבורית לייצוג הנאשם. בתאריך 24.10.17 נשמעה כפירת הנאשם מפי בא כוחו, הנאשם אישר כי הינו הנכד של הקשישה, אינו יודע כי המתלוננת, הגברת קסם רבקה גיגי הועסקה כמטפלת בקשישה, לא פנה לקשישה, לא אמר לה הדברים המיוחסים לו, לא תפס את ההליכון ולא דיבר כלל עם המתלוננת.

4. בתאריך 28.11.17 הודיע בא כוח הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית, עו"ד אבי מוסקוביץ כי הנאשם אינו מעוניין בייצוג הסנגוריה הציבורית וביקש לשחררו מייצוג הנאשם בתיק. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם החשיבות בייצוג משפטי על ידי הסנגוריה הציבורית עמד הנאשם על דעתו כי אינו מעוניין בייצוג הסנגוריה הציבורית. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם מספר פעמים כי מומלץ שהסנגוריה הציבורית תמשיך בייצוגו נאלץ בית המשפט להורות נוכח סירוב הנאשם על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוגו. הנאשם אף הודיע כי מבין שיוכל לבקש מינוי סנגור ציבורי בכל עת אך לא עשה כן עד תום הדיונים בעניינו. בסיום הדיון מסר הנאשם לבית המשפט כי ייצגה אותו בעבר עו"ד הילה עבדל אלבז מטעם הסנגוריה הציבורית. בתגובה שהוגשה לתיק 17-10-44377 מיום 5.12.17 נמסר ע"י הסניגוריה הציבורית כי עו"ד הילה אלבז אינה מוכרת לסנגוריה הציבורית, אינה כלולה ברשימה של הסנגורים הציבוריים של מחוז צפון וייתכן כי מדובר בעורכת דין שייצגה הנאשם מטעם הסניגוריה הציבורית. נוכח כי לנאשם מונה סנגור ציבורי ותיק ומנוסה אך הנאשם סירב להיפגש עמו וביקש שלא להיות מיוצג על ידי הסנגוריה הציבורית ולפיכך לא נראה שיש מקום לייצוג הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית. נוכח הודעה זו לא הוריתי על שינוי ההחלטה על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוג הנאשם בתיק זה. גם בפתח ישיבת שמיעת הראיות ביום 28.12.17 הודיע בית המשפט לנאשם שוב על זכותו למינוי הסנגוריה הציבורית לייצוגו.

5. המאשימה העבירה לעיון הנאשם עובר לשמיעת הראיות את כלל חומרי החקירה הרלוונטיים לצורך עיון הנאשם טרם העדת העדים וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט בהיותו של הנאשם בלתי מיוצג בדיון שלפני.

עיקרי הכרעת הדין:

6. במסגרת הכרעת הדין הוכחה בפני בית המשפט אשמתו של הנאשם בביצוע עבירת האיומים על הקשישה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מעבר לכל ספק סביר אך זוכה מביצוע עבירת האיומים כנגד המתלוננת. במסגרת הכרעת הדין נמצאה עדותה של המתלוננת מהימנה, עקבית, לנאשמת אין כל

סכסוך או היכרות מוקדמת עם הנאשם ולא מצאתי כל סיבה שתמצא לטפול על הנאשם האשמות שווא. לאחר שנבחנו פעולות החקירה שבוצעו בתיק החקירה נמצא כי אי גביית עדות הקשישה, סבתו של הנאשם, ואי העדתה במשפט אינה תוצאה של מחדל חקירתי אלא נובעת באופן ישיר ממצבה הרפואי הקשה, הן הפגיעה בחוש השמיעה והן ביכולת הקוגניטיבית. אל מול עדותה של המתלוננת נמצאה עדות הנאשם בלתי מהימנה, כבושה, ונשללה על ידי בית המשפט.

דין והכרעה:

7. לאחר שמיעת העדויות ועיון במסמכים שהוגשו לעיון בית המשפט מצאתי כי הוכח לפני מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע עבירת האיומים המיוחסת לו בכתב האישום ככל שמתייחסת לדבריו לסבתו הקשישה כי ישרוף אותה וכי השבוע תהיה לה הלוויה והכל מהטעמים כדלקמן:

א. נוכח העובדה כי הנאשם אינו מיוצג ואי הגשת עדויות המתלוננת, הגברת קסם רבקה גיגי על ידי המאשימה במסגרת עדותה של המתלוננת הורה בית המשפט על הגשת עדויות המתלוננת אשר סומנו במ'1 במ/ כראייה מטעם בית המשפט בהתאם להוראת סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

בעדותה הראשונה של המתלוננת שנגבתה ביום האירוע מסרה כי הנאשם העליב אותה באומרו לסבתו הקשישה שתלך עם קסם לסלון, במילא כל החברה שלה שרמוטות והחל לאיים על הקשישה באומרו כי ישרוף אותה ועוד שבוע תהיה לה הלוויה. הוא התקרב אל הקשישה וצעק עליה, תפס את ההליכון ודחף אותו לכיוונה אך לא פגע בה. לאחר מכן, התקרב למתלוננת ואיים עליה כי ישרוף אותה ואת ביתה. המתלוננת ציינה כי עובדת במקום ארבעה ימים וזו פעם ראשונה שאירוע כזה מתרחש. בעדות נוספת מיום 1.10.17 חזרה ומסרה כי הנאשם העליב אותה במילה "שרמוטה", הבהירה כי החשוד בסיום זרק את ההליכון לכיוונה של הסבתא כאשר הם היו בסלון אך לא פגע בסבתא, מציינת כי החשוד אמר למתלוננת שתקום ותלך לעובדת הסוציאלית שלה, שתגיד שגר אצל סבתא שלו עברין נרקומן, שמתנהג כמו ערבי, שלקח כדורים והיא לא מכירה אותו. היא אישרה כי הנאשם איים עליה שישרף אותה ואף איים על סבתו. המתלוננת מתארת הנאשם בזמן האירוע כעצבני, היה ממש קרוב אליה, היא פחדה וירדה למטה. בהתייחס למצבה של הקשישה מסרה המתלוננת בעדות כי יש לה מכשיר שמיעה אך לא משתמשת בו אף פעם שכן אומרת שאינו עושה לה טוב, היא מתקשרת עם הקשישה עם הידיים בלבד, הקשישה לא שומעת טוב, היא ראתה את התנהגות הנאשם אך אינה חושבת ששמעה דבר, היא נבהלה שהנאשם צעק והתקרב אליהם אך ככל הנראה לא שמעה. עוד מסרה כי הקשישה מדברת לעצמה.

המתלוננת מסרה בעדותה בבית המשפט כי הייתה פעמים ספורות בלבד במקום, נכנסה לבית וחיכתה לקשישה בסלון, הבחינה בנאשם שהוא מדבר בטלפון, היה עצבני, וקילל קללות בטלפון, הקשישה באה אל הנאשם ורצתה לראות מה קורה שכן היה עצבני, הנאשם אמר לקשישה שתלך לסלון " לקסם הזונה השרמוטה הזאת,

וכל החברה הזו", המתלוננת שאלה את הקשישה אם רוצה לרדת למטה, היא לא רצתה והוא הגיע וצעקה עליה כשהוא עומד מולה. לצורך המחשת המרחק הצביעה על מרחק של כחצי מטר ביניהם. המתלוננת שבה וחזרה על עדויותיה במשטרה לפיהן איים הנאשם בצעקות שיארגן לקשישה הלוויה השבוע וכי ישרוף לה את הבית, הקשישה ניסתה להרגיע אותו והנאשם הסתכל על המתלוננת ואמר בצעקות שתלך לעובדת הסוציאלית שלהם ותגיד שיש פה נכד עבריין שהולך להרוג את סבתא שלו.

בתיאור התנהגות הקשישה, מוסרת המתלוננת כי זו הייתה מפוחדת עם דמעות בעיניים שכן הנאשם היה סהרורי ועצבני (עמ' 9 ש' 15 לפרוטוקול), לאחר האירוע הקשישה ניסתה להוציא את המתלוננת במהירות מהבית באמתלה כי זקוקה לקניות ולא רצתה להצטרף למתלוננת. המתלוננת ירדה למטה והתקשרה באופן מידי למנהלת שלה, סיפרה לה על המקרה וזו הנחתה אותה להיפגש עם העובדת הסוציאלית ולהגיש תלונה במשטרה. המתלוננת מסרה כי הייתה בבית פעם נוספת בליווי שוטר כדי לקחת עדות מהמתלוננת. עם זאת, ציינה כי באירועים קודמים היה הנאשם מנומס, אמר שלום והכל היה בסדר.

בחקירתה הנגדית על ידי הנאשם מסרה כי הייתה במקום שלוש פעמים בניגוד לטענת הנאשם כי היתה פעם אחת בלבד ביום האירוע, כאשר עומתה על ידי הנאשם עם גרסתו כי לא אמר דברי איום השיבה כי מדובר בשקר. היא הסבירה כי לקשישה יש בעיות זיכרון ככל הנראה מזקנה והתרשמה מכך נוכח אירוע בו שטפה את הבית והקשישה שכחה שעשתה כן וביקשה ממנה לעשות זאת שוב. הקשישה אף התחננה בפני השוטר כי ישחררו את הנאשם שכן רחמה עליו. המתלוננת השיבה לשאלות בית המשפט כי הקשישה נראתה מפוחדת ומאוימת לצד הרחמים שהביעה כלפי הנאשם.

המתלוננת הותירה רושם מהימן בעדותה, לא נטען על ידי מי מהצדדים לרבות הנאשם או המתלוננת כי יש בין השניים סכסוך קודם כלשהו, המתלוננת אף מסרה בהגינותה כי באירועים קודמים לא היתה כל בעייה בה הבחינה בהתנהגות הנאשם וכי היה אדיב כלפיה ולא מצאתי כי ביקשה להרע עם הנאשם בעת מסירת העדויות במשטרה או בבית המשפט. יתרה מכך, הן מעיון בהודעות המתלוננת והן משמיעת עדותה התרשמתי כי אכן חששה חשש אמיתי לשלום הקשישה שעה שעזבה את בית הקשישה והשאירה את הקשישה והנאשם לאחור ולכן גם התקשרה באופן מידי למעסיקתה ודיווחה את שראתה ושמעה (ע"מ 10 שורה 2 לפרוטוקול). על כל העידה :

"לא ידעתי איך לצאת מהבית, ואיך אני מגינה על הסבתא, מאוד נלחצתי" (עמ' 10 ש' 2-1 לפרוטוקול)

ער אני לכן שהמתלוננת לא חזרה בעדותה בבית המשפט על דבריה שנאמרו בעדויות במשטרה בת/1, במ/2 כי הנאשם דחף את ההליכון לעבר הקשישה ועל דברי האיומים המדויקים שהשמיע הנאשם כלפיה היא אך נוכח עקביות המתלוננת בעדויותיה בגין איומים שהשמיע הנאשם כלפי הקשישה, העובדה כי גם בעדויותיה לא טענה שההליכון פגע במתלוננת או בקשישה, הרושם שהתקבל מעדותה כי האיומים על הקשישה חסרת האונים שנותרה לבדה עם הנאשם המאיים ברציחתה בבית הם שהלחיצו המתלוננת והותירו בה הרושם והפחד, לא מצאתי באי אזכור ההליכון בעת עדותה בבית המשפט או האיומים

המפורשים עליה היא משום אינדיקציה לאי אמינות או כרסום בעדותה העקבית והקוהרנטית בכל האמור בהתרחשות האירועים לרבות האיומים שהשמיע הנאשם כלפי סבתו הקשישה ונסיבות השמעת איומים אלו.

על רקע חששה של המתלוננת מהנאשם על רקע איומיו ברצח הקשישה בפניה והאיומים שהשמיע על פי עדויותיה במשטרה גם נגדה ניתן להבין חששה של המתלוננת מפני ביצוע עימות חקירתי עם הנאשם בשלב החקירה ואין לראות במקרה זה ובנסיבות או בסירוב המתלוננת לעימות משום כרסום במהימנותה של המתלוננת, מה גם שהתעמתה עמו בבית המשפט והטיחה בו כי אכן איים על סבתו הקשישה.

8. במסגרת הכרעת הדין שקלתי שמא יש באי קביעת עדות הקשישה ואי העדתה בבית המשפט משום מחדל חקירתי אך לאחר ששמעתי דברי המתלוננת ופעולת החקירה שנעשו על ידי החוקר המטפל, אזערי אופיר נתנאל (להלן: "השוטר נתנאל"). מצאתי כי הקשישה אכן לא הייתה כשירה למתן עדות. מעדויות המתלוננת עולה כי הקשישה בה טיפלה מספר פעמים קודם לכן אינה משתמשת במכשיר שמיעה ומכאן כי אינה שומעת כלל ולא הייתה יכולה לשמוע את דברי הנאשם במהלך האירוע וכן מסרה כי לקשישה בעיות זיכרון ואף לדוגמא הביאה מקרה בו לאחר שהמתלוננת שטפה את בית הקשישה הייתה מבקשת הקשישה מהמתלוננת לשטוף שוב את הבית שכן שכחה שזו שטפה את הבית זה עתה. חיזוק לעדות זו של המתלוננת מצאתי בדוח הפעולה ת/7 שערך השוטר נתנאל שעה שרשם בסעיף 4 כי לא הצליח לתקשר עם הקשישה וניכר היה כי הקשישה אינה מבינה את דבריו, מרבית הזמן בכתה כאשר ניסה לדבר עמה, לא הבינה שאלות גם כאשר ביקש לברר באמצעות סימון אם יש לה מכשיר שמיעה וכאשר הפנה אליה שאלותיו בנוגע למה שאירע במקרה שבפני נותר ללא מענה.

נוכח האמור לעיל ומשהנאשם אף לא טען אחרת, מצאתי כי המשטרה עשתה כל שבידיה על מנת לגבות עדותה של הקשישה וכי אין באי גביית עדותה או העדתה משום מחדל חקירה כלשהו או משום כרסום כלשהו בראיות התביעה.

9. בפני בית המשפט העיד עד התביעה החוקר עמאד נחלה אשר העיד בגין נסיבות גבית עדות הנאשם במשטרה ת/1 כי זוכר את העדות שגבה מהנאשם ביום 27.9.17 שעה 14.29, העמיד הנאשם על זכויותיו לרבות זכותו להיוועץ בעורך דין לפני חקירתו והזכות שלא לומר דבר ומעיון בת/1 עולה כי הנאשם מסר כי מבין על מה הובא לתחנה, ביקש מהחוקר שיעזוב אותו, עצם עיניו והפסיק לענות לשאלות. מכאן ואילך לא ענה הנאשם על שאלות החוקר לרבות האם איים על המתלוננת, מי היא המתלוננת, מדוע איים עליה, האם מבין שאסור לו לאיים, עומת עם הטענה כי איים שישרוף את סבתו וכן את המתלוננת בביתה וסרב לחתום על גבי העדות. לאחר ששמעתי את עדות עד התביעה החוקר נחלה מצאתי כי עדותו מהימנה ועקבית, העד מסר כי אין לו כל הכרות מוקדמת עם הנאשם ולא סכסוך, לא מצאתי מדוע יבקש העד לרשום דברים בעדות אשר לא נאמרו על ידי הנאשם ואליבא הנאשם אף להמציא עדות שלא נגבתה מהנאשם יש מאין שעה שהנאשם טוען כי מעולם לא גבה העד

את עדותו ת/1.

10. אל מול עדותה המהימנה של המתלוננת מצאתי גרסתו של הנאשם בלתי מהימנה, כבושה בחלקה ולא עקבית.

הנאשם העיד במסגרת חקירתו הראשית כי לפי מה שזכר יצא מהחדר עם שטר 200 ₪, המתלוננת ישבה עם סבתו במטבח, כשהגיע מהחדר לסלון המתלוננת יצאה מהמטבח, המתלוננת יצאה מהדלת והוא נכנס חזרה לחדר ולפי מה שזכר לו הריח כמה כדורים של קלונקס בחדר, נרדם ואז הגיעו משטרה. גרסתו זו של הנאשם כבושה נוכח העדר מתן כל תשובה לשאלות שנשאל בעדותו ת/1 על ידי החוקר נחלה ואף בשתי הזדמנויות בהם כפר הנאשם בעובדות כתב האישום ביום 24.10.17 מפי בא כוחו וביום 28.11.17 מפי הוא, לא הזכיר כלל את התנהלותו עם שטר הכסף ואת השימוש שעשה בכדורי קלונקס. הנאשם אף מסר כי היה במצב רוח טוב "יצא בקטע של ציניות לסבתא שלו ורצה להצחיקה". הנאשם לא מסר כל הסבר סביר ומניח את הדעת לכבישת גרסתו זו בעת עדותו בפני בית המשפט. הוא אף מאשר בעדותו כי לא יודע אם שאלו אותו על כדורי קלונקס (ע"מ 18 שורה 4 לפרוטוקול). אציין כבר בשלב זה כי עדות הנאשם בפני כי נטל מספר כדורי קלונקס משמשת חיזוק לגרסת המתלוננת כי אמר לה שתדווח לרווחה שגר במקום נרקומן וכי לקח כדורים (במ/2 ע"מ 2 שורה 3, 4).

הנאשם מוסר את עדותו שעה שמכחיש האיומים אך מדגיש כי זו נמסרת "לפי מה שהוא זוכר" (ע"מ 17 שורה 5 לפרוטוקול) לא אמר למתלוננת "שרמוטה", כך "הוא חושב" (עמוד 17 שורה 17 לפרוטוקול). כאשר נשאל על ידי בית המשפט אם זוכר שהרים טלפון למישהו והתווכח עמו השיב "אולי, אני לא חושב", אישר כי לא היו לו סכסוכים שנעצר.

לא מן הנמנע כי הנאשם אכן נטל מספר כדורי קלונקס וזו גם הסיבה להתנהגותו בעת גביית הודעתו ת/1 והעובדה כי כלל אינו זוכר מעמד גביית העדות אך גם אליבא הנאשם עצמו נטל זה את הכדורים לאחר האינטראקציה עם המתלוננת וסבתו הקשישה ובטרם הגיעו השוטרים לעוצרו ומכאן כי הנאשם לא יכול להישמע במקרה זה בטענה כי איים עך הקשישה תוך היותו נתון תחת השפעת סמים שאז יכול היה לטעון להגנת השכרות החלקית החלה באם הוכחה בעבירות הכוונה המיוחדת לרבות האיומים.

גם בהתנהלות הנאשם במהלך הדיונים בעניינו יש משום חיזוק לטענת המאשימה בגין אופיו האימפולסיבי של הנאשם המעיד כי לא היו לו סכסוכים אך במהלך הדיונים התפרץ הנאשם מספר פעמים בניגוד להנחיות בית המשפט לרבות העלבות שהופנו כלפי התביעה ובית המשפט. בדיון יום 9.1.18 התפרץ לעבר הנאשם לעבר העד עמאד נחלה ולאחר שהתבקש לחדול ממעשיו כי העליב וכינה את בית המשפט "חוצפן", העד הרבה לצחוק לשמע שאלות התובע בחקירתו הנגדית וחדל לעשות זאת רק בהוראת בית המשפט.

11. ראיות התביעה בגין האיומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום מתמצות בעדות המתלוננת אל מול עדות הנאשם. **בהינתן כי מדובר בעדות יחידה מטעם התביעה הזהרתי עצמי בבחינת עדות זו בקפידה יתירה.**

לאור מהימנות עדות המתלוננת, העקביות והאותנטיות שמצאתי בעדות זאת והודעות המתלוננת במשטרה שעה שתלונתה באה בעת היותה לחוצה ומפוחדת מהנאשם וחששה האמיתי לשלום הקשישה מפניו של הנאשם המאיים, פעולות החקירה שנערכו על ידי היחידה החוקרת אשר חיזקו במידה את עדות המתלוננת בנוגע לדיווח המהיר והעקבי שמסרה בגין האירוע, מצבה של הקשישה שלא ניתן היה להעידה ומציאת גרסת הנאשם כבלתי מהימנה, כבושה ולא עקבית, מצאתי כי הוכח לפני מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם העליב הקשישה והמתלוננת באומרו לה "לכי עם קסם לסלון במילא כל החברה של שרמוטות" וכן איים על הקשישה כי ישרוף אותה וכי עוד שבוע תהיה לה הלוויה.

12. לאור ניהול המשפט על ידי הנאשם כאשר אינו מיוצג שאלתי עצמי שמא הדברים שהפנה הנאשם כלפי סבתו הקשישה אינן מגיעים כדי עבירת איום באם ידע כי זו אינה שומעת אותו אך לא מצאתי ממש בטענה זו. הנאשם אינו טוען בשום שלב כי לא תיקשר עם סבתו הקשישה או כי זו אינה שומעת דבר ודי בכך לדחות טענה אפשרית זו.

יתרה מכך, **ברשות ערעור פלילי 04/2038 (לם נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (4/1/06) נקבע כי :**

"היסוד העובדתי - סיכום

31. ניתן אפוא לסכם ולקבוע כי לשיטתנו היסוד העובדתי של עבירת האיומים כולל דיבור או התנהגות שיש בהם איום במובנו האובייקטיבי, הנבדקים בנסיבותיו הסובייקטיביות של המאויים. האיום צריך להיקלט אצל המאויים. בכך לכאורה מצמצמת פרשנותנו את תחולתה של העבירה בשל דרישת יסוד הקליטה, אך מרחיבה היא (ככל שניתן להשתמש בתוויות כוללניות אלה) באשר לאפשרות שהמאויים הוא גם מי שתוכן האיום אינו מוסב כנגדו אלא כנגד אחר שאין לקולט האיום זיקה אליו. כפי שיוסבר בהמשך, ביסוד הנפשי של העבירה נכללת הלכת הצפיות. מטעם זה ניתן לקבוע כי גם אם המאיים לא התכוון להפחיד או להקניט את קולט האיום, אלא אדם אחר, הרי די בכך שהמאיים צפה ברמת הסתברות גבוהה כי דבריו עלולים להפחיד גם את קולט האיום כדי שתתבצע בכך עבירת איומים מושלמת."

במקרה שבפני נכחה במקום האירוע המתלוננת אשר תפקידה שמירה על שלומה של הקשישה שהינה חסרת ישע ומתגוררת עם נכדה הנאשם. מכאן כי השמעת איומים ברצח הקשישה בפני המתלוננת הינם איומים לכל דבר גם כלפי המתלוננת שלה אף זיקה מקצועית בנסיבות העניין למתלוננת ואינה אדם זר לצורך העניין וגם אם הנאשם ביקש להפחיד את סבתו הקשישה שלא יכולה היתה לקלוט האיום ולא את המתלוננת.

13. עם זאת ולאור אי חזרת המתלוננת על דבריה בעדויות במ/1, במ/2 בפני בית המשפט כי הנאשם דחף ההליכון לעבר הקשישה וכי איים לשרוף את המתלוננת ואת ביתה של המתלוננת לא הוכחו מעשיו אלו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר ואני מזכה הנאשם באופן חלקי מביצוע מעשים אלו.

14. לאור כל האמור לעיל אני מרשיע הנאשם בביצוע עבירות איומים כלפי הקשישה והמתלוננת ככל שבאים לידי ביטוי בדבריו כי ישרוף את הקשישה ועוד שבוע תהיה לה הלוויה ומזכה הנאשם מביצוע עבירות איומים כלפי המתלוננת ככל שהדברים באים לידי ביטוי בטענה שאיים לשרוף את המתלוננת ואת ביתה וכן לעניין דחיפת ההליכון כלפי המתלוננת.

זכות ערר לבימ"ש המחוזי.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018, במעמד הצדדים.